Ч. 252 Середа 11 (23) падолиста 1898. Рік VIII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ — 45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(Бурливе засідане в угорскій палаті послів. — Бесіда анґлійского міністра війни в Плімавс і льорда Бересфорда в Шанґаю).

Вчера станула в угорскій палаті послів на порядку дневнім справа памятника ґен. Генці і викликала так бурливі сцени, яких мабуть угорский парлямент ще доси не видів; повторило ся в Будапешті лиш ще в більшій мірі то, що діяло ся свого часу у Відни. По відкритю засіданя промавляв насамперед пос. Генталер, котрий дуже остро полемізував з послідною бесідою міністра краєвої оборони, Феєрварі'го. (Тут треба пригадати, що Феєрварі виступив в обороні міністра війни, котрий в своїм додатку до цісарского розпорядженя сказав, що памятник Генці'го станесь взірцем для молодежи). Відтак посли Гольо і Саляй виступали специяльно против президента міністрів. Апоній сказав, що Банфі повинен був розважати всі подрібности акциї перенесеня памятника; тимчасом він оскорбив народне чувство Мадярів і нарушив дотеперішні добрі відносини межи армією а народом.

По сім серед величезного крику лівиці виступив мін. Феєрварі і заявив знову, що коментар, який лівиця додає до розпорядженя міністра війни, єсть несправедливий. Опозиция верещить з цілої сили і не дає міністрови говорити, а коли він наконець, звертаючись до опозициї сказав: Ось партия, руйнуюча честь, партия бойкоту! — зробила опозиция такий крик, що міністер не міг вже дальше говорити. Президент мусів перервати засідане на 10 мінут. По перерві хотів забрати слово президент палати, але опозиция не допустила до того. Крики і заколот тревали довший час, аж наконець серед страшенного крику треба було о годині три чверти на четверту перервати засідане на цілу годину. Коли засідане розпочало ся на ново, опозиция стала домагати ся, щоби міністра за єго бесіди завізвати до порядку. Президент однакож домагав ся, щоби міністер після реґуляміну докінчив свою бесіду. Серед лівиці настає знову страшенний крик, відзивають ся голоси: Мусить нас перепросити! До порядку! Слухайте Гораньского! — Правиця кричить: Не хочемо єго слухати! Слухаймо лиш міністра. Президент знову перериває засідане. Правиця робить міністрови овацию і кричить Eljen! а лівиця верещить на ціле горло.

О 6 веч. розпочало ся знову засідане, але опозиция робить такий крик, що нікто не може прийти до слова, а президент перериває засідане знову на годину. По перерві такі самі крики. З правиці відзивають ся голоси: Ідіть собі до віденьского парляменту! То свиньство! О годині пів до девятої відкривають знову засідане; виступає Феєрварі і хоче говорити, але опозиция валить в пульти, кричить, свище і трубить. Знов перерва на годину. О три чверти на 10 відкривають знов засідане. Повтаряють ся ті самі сцени і знов настає перерва. Остаточно отвирають засідане послідний раз о пів до 12 години, а віцепрезидент заявляє, що з причини пізної пори закриває засідане, а слідуюче назначує на нині. Настають знову крики, правиця виходить, лівиня зістає; студенти і публика на ґалериях бють брава і махають хустками та вкрикують. Наконець з'являє ся поліция на ґалериях і робить порядок та арештує кількох демонстрантів.

Анґлійскі міністри розговорили ся о політиці заграничній. Насамперед говорив міністер справ заграничних, відтак міністер торговлі і міністер кольоній а тепер заговорив і міністер війни Маркі Лендсдавн. Вчера вечером виголосив він в Плімавс бесіду, в котрій з радостию повитав проєкт царя о розброєню але й сказав: Ніякий край а вже найменше Анґлія не може на то дати своєї згоди, щоби їй руки звязано; але все-таки могла би конференция довести до ліпшого порозуміня і до того, щоби політиці огірченя, якої уживає часами одно правительство против другого, настав раз конець. Але поки що правительство пильнує добре анґлійских інтересів за границею. Найважнійшу часть Хіни признано за належачу до круга анґлійского впливу. Міністер війни повторив відтак то, що вже сказали другі члени кабінету в єгипетскій справі і заявив, що анґлійска фльота мусить бути такою, щоби їй не можна оперти ся. Він уважає єї за досить сильну, щоби могла ставити опір всякому сполученю, яке лиш можна предвидіти. Тепер пора подумати о виготовленю нових кріпостних пушок але та робота мусить лиш поволи поступати. Правительство розслідить старанно всі пляни оборони, заким би зажадало від краю більших жертв, як потреба.

Льорд Бересфорд, котрий їздить по Хіні виголосив на пирі в Шанґаю бесіду, в котрій сказав, що в Азиї всхідній доти не можна буде сподівати ся спокою, доки буде упадати хіньска власть. Анґлійска політика „отвертих дверий“ не може бути з тих самих причин, скоро Анґлія не ужие до того своєї сили. Слабосильність анґлійского правительства супротив чужих впливів, що мішають ся до справ чисто

---

2)

ГУСКА.

(З польского. — Мариянна Ґавалєвича).

(Дальше).

Після гадки капраля Ціса, чоловік, що не служив у войску і не має що найменше степеня фрайтра, не варт навіть вистрілепого патрона, і як би він мав власть, то певне набив би всіми сьвітскими одну велику пушку і вистрілив би їх у воздух. Коли він то нам говорив крізь стиснені білі зуби, в часі хвилевого відпочинку, то дивив ся на мене і на Стефка такими очима, немов би для нас двох він призначував великодушно дві окремі пушки. Бог знає, за що Ціс так дуже ненавидів нас двох. Я не хочу робити єму докорів з подарунків і гостин, але єго імовірно нікто і ніколи так не кормив і не поїв, як ми, бажаючи вмякшити єго і прихилити до себе. Той чоловік мав жолудок струся і серце з ґраніту. Але питане, чи мав він серце?

Ми всі як один присягли би, що замість серця у него під мундуром був войсковий закон — та альфа і омеґа єго понятий, гадок, пересьвідчень і інтеліґенциї.

Капраль Ціс — то великий оловяний вояк, на подобу тих, якими ми в дитиньстві бавили ся, то вже не чоловік а автомат в карабіном в руці. О людских чувствах, о низнійших поривах серця, о благороднійших почуванях — не може бути й бесіди.

Ба! Ось і неправда. Ми всі помилили ся — капраль Ціс був таким самим чоловіком як і ми, а хто знає, чи не ліпший як многі. Так, то правда! Пересьвідчила мене о тім... гуска, звичайна, велика, біла, ґеґаюча гуска, пересьвідчила мене в кілька літ по войсковій службі, по попращаню п. капітана, вічно понурого і невдоволеного, по пращаню з Бобаком, котрий упив ся з жалю, що розстає ся з моїми чоботами, мундуром і карабіном.

Капраль Ціс доказав мені, що і він чоловік. Але позвольте мені не випереджувати подій....

Бог сьвідок, кілько безсонних ночий ми провели перед тими іспитами, сидячи над зшитками і книгами і як наші лицарскі ноги дрожали, коли ми в чаках на голові, запняті на всі блискучі і неблискучі ґузики, явили ся перед довгим столом в іспитовій сали під перехрестним огнем поглядів і питань членів войскової музики. Один за другим ми відповідали на питаня з фортифікациї, патрольної служби, тактики і т. ин. Кождий з нас готовий був правити битвами, брати приступом укріпленя, стріляти з пушок і т. д., і т. д. На практичнім іспиті справа пішла трохи гірше, хоч ми й старали ся представити Наполеопів, Тіренів і ин., але не могли якось зразу справити ся з командою. Однако все таки виходили з нас хоробрі офіцири.

Слава тобі Господи! Рік служби і войскового вихованя минув. Ех, що ту говорити, хороший то був час! Кождий спав як убитий і їв, як кит. Мені не стидно признати ся, що мій апетит бував иноді такий великий, що колиб ковбаса була груба як пятифунтова пушка, я певне з'їв би єї, особливо по маневрах.

Утомлений і змучений вояк, бігаючи від самого рана по полях і лісах, міг би зубами вхопити навіть живого коня. Я з Стефком не раз з вдоволенем з'їв би живцем капраля Ціса, закусуючи чорним хлібом — о, і ще як? Нічого дивного — ми зі злости доходили до людоїдства. Пожди, Ціс, ми тобі відомстимо по іспитах.

На жаль нам не удало ся відомстити єму, бо три дни перед кінцем року єго від нас взяли. Бобак, що знав всьо, що дотикало нашої компанії, сказав нам, що Ціса перенесли на інструктора до кадетскої школи. Зник як камфора, перечуваючи заговор мучених ним жертв; єго щасте, бо инакше — но....

Я не можу ніколи забути єго згірдної усьмішки, коли я раз з товаришами важив ся на вазі від сіна в войсковім маґазині; чи я вишел, що разом з багнетом, шапкою і чоботами я важив всього лиш сто двайцять чотири фунти!

Ціс плюнув, обернув ся до мене спиною, немов би бридив ся моєї легкости і сказав:

— От-то вояк! Добре теля більше важить.

торговельних зашкодила дуже анґлїйскій полї-тицї „отвертих дверий“. Хіньска армія мусить бути зреорґанізована. Анґлія, Япан, Сполучені Держави і Німеччина мусять сполучити ся і супротив Росиї перевести свободу торговельну для цїлої Хіни.

Новинки.

Львів дня 22-го падолиста 1898.

— **Іменованя.** П. Мінїстер судівництва іменував радниками судовими: Заступника старшого прокуратора Тад. Милину у Львові для Львова, секретарів судових: Тад. Граба в Бережанах для Бережан, дра Іґн. Сальтера в Сучаві для Сучави, Гр. Попеску в Чернівцях для Сучави, заступників прокураторів: Ант. Вилецкого у Львові для Коломиї і Йос. Кароновича у Львові для Станиславова; секретарів судових: дра Ів. Хомицкого в Дрогобичи для Тернополя, Ів. Цибика у Львові для Тернополя, Гр. Петричкевича в Раві для Сянока, Вільг. Йонаса в Стрию для Стрия, Корн. Проскурницкого в Стрию для Станиславова, Кар. Райнера в Самборі для Самбора, Авг. Вольфа в Перемишли для Коломиї, Мих. Балтаровича в Золочеві для Золочева; заступників прокуратора: Ізид. Мидловского в Тернополи для Тернополя, Филем. Лятошиньского в Золочеві для Золочева, Едм. Філїпа у Львові для Львова, Юл. Олиньского в Чернівцях для Сучави, Йос. Зайдлера в Чернівцях для Сучави і вкінци секретаря судового дра Юл. Бризиньского у Львові для Львова; радниками суду краевого начальників судів повітових з полишенем їх на дотеперішних службових місцях: Брон. Левицкого в Вишнївчику, Володисл. Ґоляховского в Гвіздци, Ник. Вербового в Зборові, Льва Герасимовича в Новім селї, Ерн. Штренґа в Болехові, Мих. Глиджука в Борини, Март. Вербицкого в Мостах великих, Теоф. Тенчу в Чесанові, Кар. Виновского в Скалатї, дальше секретарів судових Алекс. Сальвицкого в Борщеві для Будзанова і Людв. Янишa в Бучачи для Городка.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер судівництва переніс радників суду краевого Ів. Ончюла з Сучави до Черновець, Ів. Лекчиньского з Золочева до Львова, Стан. Милашевского з Тернополя до Львова і Йос. Сокаля з Коломиї до Станиславова; — дальше секретарів судових: Людв. Мандибура з Підгаєць до окружного суду в Самборі, дра Тад. Праґловского з Снятина до окружного суду в Коломиї, Ем. Прокоповічі з Кіцманя до окружного суду в Сучаві, Казим. Зданьского зі Львова до окружного суду в Золочеві, Мих. Несьвятовского в Рудках до окружного суду в Перемишли і Ром. Сосновского з Глинян до окружного суду в Стрию.

— **З перемискої епархії.** Завідательства одержали оо.: Дамян Гура в Новім селї дек. кулицківского і Ґриґ. Тимчишин в Дроздовичах дек. нижанківского. — Сотрудництво в Раві рускій одержав о. Лонг. Тустановский. — Крилошаньскі відзнаки одержав о. Ів. Шарский парох в Глуднї.

— **Нова стация телеґрафу** отворена з днем 21 падолиста в Бережници королївскій, жидачївского повіта, при тамошнім урядї почтовім.

— **І. Загальні збори „Краевого Союза кредитового“**, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся дня 8 н. ст. грудня, т. е. в четвер о годині 10-тій рано в комнатах товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“ (Ринок 10., II. поверх) з слїдуючим порядком дневним: 1. Вибір предсїдателя зборів. 2. Справозданє комітету основателїв. 3. Вибір 12 членів Ради надзираючої і 6 заступників членів Ради (§ 36 стат.), 4. Вибір 3 членів комісиї (§ 52 б). 5. Внесеня і інтерпеляциї членів. — Право участи в загальних зборах мають члени товариства, котрі що наймеише 1 удїл в цїлости оплатили (§ 50 стат.) На загальних зборах беруть участь члени особисто; нечині особи заступають їх законні представителї (§ 51 стат.) Загальні збори мають право рішати без огляду на число присутних членів (§ 55 стат.) Членів Дирекциї заименує Рада надзираюча з поміж членів Товариства (§ 30 стат.) О як найчисленнїйшу участь упрашає комітет. Львів дня 19 падолиста 1898. Др. *Я. Кулачковский.* Др. *К. Левицкий.* Др. *С. Федак.*

— **Видїл Селяньскої Ради** має честь запросити всїх Вп. виборців, управнених до вибору бродскої ради повітової з групи сїльскої, на 27-го н. ст. падолиста 1898, на годину 4-ту пополудни, на нараду до читальнї міщаньскої в Бродах. — *Юлїян Мандичевский*, предсїдатель Селяньскої Ради в Бродах.

— **Зловлений убийник.** Перед кількома днями розпочала ся в краківскім судї перед лавою присяжних карна розправа против Томи Гацуса і его жінки Мариянни за убийство Казимира Шостка з Кроводржи під Краковом. План убийства віддав і також брав в нїм участь робітник Валентий Каспшидовский. По заморд ованю Казимира Шостка, Каспшидовский був у одної женщини в Кроводжи, обмив ся там з крови і лишив їй одного риньского, що походив з рабунку. Від того часу Каспшидовский щез неначе мід землю. Тимчасом краківска полїция зарядила глядана. Показало ся, що злочинець укриваючи ся, перебував на Шлезку. Побоювали ся, щоби не утїк за границю, але оногди удало ся его зловити і жандарми приставили его до краківскої вязницї з Впептіна в Чехах. Тепер Каспшидовский сидить у вязници і веде ся против него слїдство, а розправу против Гацусів відложено на пізнїйше.

— **Студентскі розрухи на університетї.** Дня 19-ого с. м. прийшло на віденьскім університетї до авантурничих розрухів межи студентами нїмецкими і славяньскими, головно ческими і польскими. Нїмецкі студенти кричали до ческих або польских: Schmarotzer hinaus! і напаствували також студентів жидів. Посередною причиною розрухів була поголоска, що на суботнїшнім зібраню нїмецкі студенти будуть демонструвати против славяньских, а між нїмецкими вибухли знов противні вісти. В наслїдок того в суботу зібрали ся славяньскі і нїмецкі студенти о много численнїйше як звичайно... Збори відбули ся в авли. Лївий бік заняли славяньскі а правий нїмецкі студенти. Жидівскі студенти станули побіч славяньских. З початку був в авли спокій, але коли около 11 години прибуло споре число славяньских студентів, нїмецкі почали кричати: Schmarotzer! Hinaus! а славяньскі відповідали: Pfuj! Na zdar! і Niech żyją! Тодї счинила ся страшна метушня. Нїмецкі студенти кинули ся з палицями в сторону Славян і жидів. Нагло один Чех чи Словінець почав говорити так голосно, що всї утихли. Бесїдник заявив, що славяньскі студенти не зібрали ся по то, щоби демонструвати против нїмецких студентів, але противно, думали, що нїмецкі студенти хотять провокувати славяньских студентів. Бесїду приняли Нїмцї оплесками, а Славяни почали опускати авлю. Нїмцї тодї кинули ся на жидів з криком: Juden hinaus! а жиди відповідали: Pfuj! Deutsche Cultur! Позаяк жиди були в значній меншости, то під напором нїмецкого табору мусїли уступити з авлї. На то всьо явив ся ректор університету Віснер, котрий в довшій промові зганив бурливе поступованє студентів, і заявив, що уживе острих средств против дальших студентских розрухів. Під впливом бесїди ректора студенти успокоїли ся і опустили авлю.

— **Нещаслийвий скок.** Дня 15-го с. м. їхав Самуїл Бренер, шинкар з Топорова, зелїзницею до Хоржелеза, до свояків, котрі мешкали недалеко зелїзничої рампи перед стациею. Бренер не хотїв ждати, аж поїзд спинить ся і вискочив з него саме в хвили, як поїзд переїздив коло коршми. Скочив так нещасливо, що убив ся на місци.

— **Осїнне чудо в Тиролї.** В цїлім Тиролї настало тепер серед так пізної осени справдешне чудо. З Інсбруку, столици Тиролю доносять, що там зубіча на північній стороні міста, положені до сонця, покрили ся весняними цьвітами, зацвили т. зв. божі ключики і брендушки. У висотї більше як на 1000 метрів понад уровенем моря цвитуть і зародили суници; в долинї горішного Іну показали ся сьвітячі в ночи Іванові мушки. В долинї Гаљ зацвили альпейскі рожі (рододендрони). В Штубен, котре лежить вже на 1400 метрів високо, город в гостинници „під почтою“ повен сьвіжих цьвітів. В Ст. Якоб під горою Арль, де вже кінчить ся управа дерев овочевих,

---

Скажіть, будьте ласкаві, чи я міг симпатизувати з чоловіком, що так понизив мої сто двайцять чотири фунти. Хоч, правда, такий вояк не міг подобати ся карпатскому гірнякови, що підоймав одною рукою карабін за баґнет, навіть не почервонївши від напруження.

Але досить вже о Цїсї — щез нам з очий, хоч як докучливий кілок в чоботї довго ще торчав в нашій памяти.

По іспитах з ріжним успіхом, але по більшій части добрим, ми скинули свої мундури і перемінили ся знов в приличних сьвітских, обняли ся, поцїлували ся і розбрели ся по сьвітї. Спершу якось дивним видав ся нам цивільний одяг, при котрім брак баґнета коло лївого боку на чорнім ремени робив враженє якоїсь пустоти, немов би по ампутациї.

Стефко не одержав офіцирского степеня; нї Бог, нї іспитова комісия не змилували ся над ним. Лиш він один вийшов зі степенем капраля і обовязком дослугувати за кару. Завдяки ріжним средствам і знакомостям ему удало ся відтак якось викрутити ся від того тяжкого засуду і кари за легкодушну службу в цїлім році.

Бідний Стефко перший раз в житю мав скривлене лице, коли ему оповістили при послїднім рапорті постанову комісиї.

На другий день він зголосив ся до рапорту, що слабий і сим разом можна ему було повірити.

Минули лїта.

Мій военний дух вже давно пропав; богато води уплило від того часу. Я скінчив університет і вступив в ряди другої армії, що боре ся без оружия о кусник хлїба. Я вже сам зарабляв гроші і о своїх силах перейшов часть житевої дороги, але одна річ ще мене пригнїтала... а то була войскова повинність. Невидимі звязи приковували мене до армії, я був вояком в резерві і кождої хвилї міг мене покликати в ряди приказ начальства. Одно одиноке слово було для мене страшною погрозою, а тим словом була: війна.

Найкраснїйші мої надії на щастє міг розбити голос війни і алярм барабана. Тодї збирай ся, п. поручнику, кидай всьо і йди до свого полку!... Приємні вигляди! Кілько разів ґр. Андраші пробираючись поміж дипльоматичні скали похитнув ся, тілько разів мене проймала дрож. Я, що давнїйше засипляв над полїтикою в ґазетах, читав тепер щоденні віденьскі телеґрами і відгадував наперед полїтичні подїї. Цїлою душею належав я до лїґи вічного мира і зненавидїв навіть кн. Бісмарка за его постійні погрози і то вічне збільшуванє уоружень; але по то его обходило. Він заєдно робив свое і я повинен би був зробити також свое і пригадати собі, що в одній шуфлядї мого столика лежить офіцирский диплом.

Якось щасливо минув рік, другий і третий; в горшку дипльоматів варило ся, безнастанно кипіло, шипіло, раз тихше, другий раз голоснїйше, але до війни якось не доходило. Ґр. Андраші і кн. Бісмарк стояли в кухни над бляхою і варили ту саламаху, мішали, солили, приправляли перцем, усьміхали ся один до другого і облизували ся, але... горшка не вивертали на огонь.

Я почав вірити в свою щасливу зьвізду. Не буде війни, говорив я собі — і чого мала би бути? Чи-ж так давно була? Чи можна проливати заєдно тілько крови? Дай Боже здоровля ґр. Андрашому, за то що він так зручно веде полїтику; я можу спокійно спати. Ах, нїколи не варта хвалити дипльоматів, особливо заки не підуть у відпустку або перед упадком цїлого кабінету.

— Бог з нами! — скрикнув я, прочитавши о розрухах на Балканьскім півострові. Ой, ой, біда; буде війна, ну і була, як вам, панове, може звістно. Таке вже моє щастє.

Я пропускаю цїлу історию росийско-турецкої війни, бо она не належить до річи, а переходжу до того часу, коли Австрия приймила на себе задачу завести лад в Боснї. То не була війна, лише окупация, а що там прийшло ся палити з пушок, то на те они й сотворені.

Стали говорити о мобілїзациї, придержуючи ся принципу: хочеш мира, ладь ся до війни! Нїчого казати, милий принцип і я трохи не поніс своїх уший і носа на сніданє Босанцям. Не варта говорити о таких річах як ніс і уши; они скорше заваджають як помагають і нехай би їх і з'їла яка босаньска красавиця,

зацвила ще яблінка, а в Бріксен зацвили навіть каштани.

— **Сон зрадником.** Коли хтось в снї плаче, то нїчого не вадить, але коли хтось в снї говорить, то небезпечно, бо може зрадити ся, ось так, як зрадила ся у Венсен коло Парижа молоденька молодичка Марґарита Лямі, хороша 20-лїтна панна, що лише недавно віддала ся за молодого мужчину Шарля Дікреса. Молода пара була дуже полюбила ся і перші медові місяцї пережила щасливо, аж сон зробив конець їх щастю. Шарль пробудив ся в ночи і чув, як его молоденька жіночка сказала крізь сон: О Лукіяне, як же я тебе люблю! — На другий день Шарль спитав жінку, що значать ті слова, а она призвала ся, що цїлий рік перед тим, заким они побрали ся, любила ся з якімсь Лукіяном. Шарль сказав їй тогди, що подасть о розвід, а она так взяла собі то до серця, що вистрілом з револьверу відобрала собі жите.

— **Експльозия.** В недїлю по полудни в реставрациї Бельні, що містить ся під льокалем бюра аґентиї Гаваса в Парижи, лучила ся експльозия. Цїлий будинок по части знищений, а по части ушкоджений. Вибух ранив кількох слуг, а вихиливши двері реставрациї на дорогу, убив переходячу тамтуди женщину. Причиною пригоди мае бути вибух ґазу або спірітусу.

Телеграми.

Віденъ 22 падолиста. В комісиї угодовій запитував пос. Льорбер, чи суть вигляди, що угода ще сего року буде в парляментарній дорозї залагоджена, а коли би так не було, що думае правительство зробити. Мін. Діпавлї відповів, що роботи парляментарні в угорскім парляментї поступили далеко дальше і лиш в австрийскім парляментї есть опізнене. Коли би не прийшло до угоди, то треба буде установити провізорию, котра могла би мати назву і характер провізориї інтересу.

Париж 22 падолиста. Зачувати, що Американцї предкладають Ішпанїї за Филипини 20 мілїонів долярів і на пять лїт такі самі користи в торговли привозовій, які будуть мати Сполучені Держави.

Атини 22 падолиста. З Крети доносять, що в трох округах Кандиї будуть префектами іменовані анґлійскі офіцири.

тілько їх відрізуване принесло би менї деякий біль а ще, Боже борони, тупим ножиком. Всьо то псувало менї настрій і відбирало лицарску відвагу, але, на щасте, лучило ся так, що мій полк не був мобілізований і я лишив ся дома, але на нещасте пішли другі. Все-ж таки хто небудь мусїв іти і розправити ся з Гаджі-Лоєю і тут то начинае ся істория о гусцї, до котрої дійшов я такими крутими дорогами.

Був прехороший ранок, сонїшний, веселий, усьміхаючий ся як молода дївчинка перед зеркалом. На двірци в Кракові кипіло як в кітлї. Того дня виїздили два баталїони на окупацию. Вояки стояли вздовж шин в довгім рядї, дожидаючи приказів старшини. Шапки бундючно насунені на ухо, юнацкий вигляд, карабіни в руках, скручені плащі через плече, повні торністри, полотняні мішки з всячиною і фляшки з горівкою, всьо, як звичайно в часї війни. Цїлий той шум голосів, розговорів, уривків команди, приглушуваних иноді свист льокомотиви або пронибаючий шипіт випусканої в кітла пари. Як все, товпи цікавої публики глотили ся в дверях, вікнах а навіть на улици, дивлячись на, немов незвичайне явище.

Вмішавши ся в товпу, я случайно опинив ся на пероні. Переходячи поперед вояків, розділених на компанії, я глядів якого знакомого лица, придивляючись тим характерним, типічним лицям героїв з конечности.

(Конець буде).

Париж 22 падолиста. Підписане французко-італїяньскої угоди торговельної зробило загально дуже добре вражінє.

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістка.

Пошукуе місця писаря громадского або учителя для дїтий 37-лїтний вдовець. Ласкаві зголошеня під адресою: Василь Петруняк в Гавриляку, почта Обертин.

П. К. з Чорт.: Службу Божу на чотири голоси вид. Иосифа Кишакевича можете дістати в Ставропигійскій книгарни у Львові ул. Руска ч. 5. Цїна 60 кр. без пересилки почтової. Може Вам придасть ся „Сьпіванник церковний“ Анат. Вахнянина, цїна 40 кр.; можете дістати в тій самій книгарни. — **С. в М.:** Льос вистави ювилейної в трох попередних тягненях не витягнений. Послїдне тягнене, призначене на день 22 жовтня, не відбуло ся; відложено на день 18 марта 1899 р. — **Д. К. в К.:** 1) Тягнене нумерів на льотериї відбувае ся в той спосіб, що нумер за нумером від 1 аж до 90 вписаний на карточцї вкладають в маленьку подовгасту барилочку, подібну, як то бувають иноді барилковаті ґузики, а котра замикае ся і отвирае ся подібно як ігольник. Нумери ті в присутности публики вкидають не до урни а до т. зв. колеса щастя, зробленого з лубка (як на решетї) з двома склянними денцями. То колесо есть на оси і его обертають корбою та мішають тим способом нумери, з котрих відтак крізь малі дверцї в лубку малий хлопчина голою аж по плече рукою витягае пять, кождий по окремім замішаню, а сидяча при тягненю комісия записуе витягнені нумери і подае їх зараз до відомости публики. Нумеру нїякого не замикають; всї нумери аж до 90 мусять бути вкинені до колеса щастя. Лиш в такім случаю, коли би якісь нумери були сильно обсаджені, — що однакож досить рідко бувае — і заходила обава, що на случай виграня фонд льотерийний не міг би сповнити своїх зобовязань супротив граючих, уряд льотерийний мае право вкладки замкнути або їх зменшити. В такім случаю вкладки або надвишки зменшених вкладок звертають ся граючим назад але за показанем рісконта. — 2) Ваша рада що-до розкладу їзди зелїзниць есть дійстно практична і будемо старати ся о скілько то дасть ся скористати з неї але аж з початком нового року. — **О. М. Г. в Бетн.:** Вохкі пивницї можна осушити в той спосіб, що до бляшанної коробки дае ся пів кільо так званого хльоркальцїюм, котре втягае в себе воду з воздуха а та збирае ся тогди в коробцї. Воду з коробки не треба змивати, лиш огрівати на міцнім огни, щоби она випарувала, а викристалїзована з неї сіль лишить ся знову до ужитку. — **І. С. з Лаврикова:** Черваки, що бортять (точать) дерево, можна вигубити в той спосіб, що з дірок видовбає ся трохи червоточину і запустить ся в них відтак за помочию якого тонкого пензлика або дротика бензину або нафту. Ще лїпше можна би то зробити, коли би хтось мав малесеньку сикавочку (шприцку таку, як продають в аптиці н. пр. до запусканя капель до ока). При уживаню бензини і нафти треба бути осторожним з огнем, особливо же бензина може легко запалити ся і викликати вибух. Можна також уживати 5-процентової води карболевої. Иншого, нешкідливого способу вигубленя нема.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповідя.

— **В канцеляриї руского товариства педаґоґічного**, при улици Академічній, ч. 8, можна купити слїдуючі виданя: 1) Образкові виданя: Зьвіринець 10 кр. — Гостинець 10 кр. — Забавки 10 кр. — Менажерия 10 кр. — Робінзон 40 кр. — Квіточка 20 кр. — Віночок 20 кр. — Кобзар Тараса Шевченка 20 кр. — Франко: Лис Микита, 2-ге цїлком перероблене видане 50 кр. — Мірон: Пригоди Дон Кіхота 40 кр. — Наші зьвірята 40 кр. — Дїточі вигадки ч. 1. 30 кр. — Дїточі вигадки ч. 2. 30 кр. — Забавки для дїтий 40 кр. — Мала менажерия 35 кр. — Велика менажерия 40 кр. — Нашим дїтям ч. І. 40 кр. — Нашим дїтям ч. II. 40 кр. — 2) Виданя без образків: Читанка ч. I, II, III, IV. оправні 20 кр., без оправи 10 кр. — Китиця желань, 2 розширене видане 20 кр. — Ів. Франко: Абу каземові Капцї 20 кр. — Учитель на р. 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896. 2 зр. — Дзвінок на р. 1892, 1993, 1894, 1895, 1896, 1897, 3 зр. — Ів. Левицкий: Поналюсь, Різдвяні сценки 10 кр. — Вол. Шухевич: Записки школяря 20 кр. — Від Бескида до Андів 10 кр. — В. Чайченка: Олеся; Байки; Комар; два оповіданя по 5 кр. — Дума про княгиню Кобзаря 5 кр. — О. Нижанковский: Батько і мати, двосьпів для дїтий з фортеп. 10 кр. — Леонїда Глїбова: Байки 5 кр. — Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина; Писанка по 5 кр. — М. Лисенко: Тече вода з під явора. Двосьпів з фортеп. 10 кр. — Мапа етноґрафічна України-Руси 20 кр. — Гордїєнко: Картаґенцї і Римляни 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 60 кр. — Барановский. Приписи до іспитів 20 кр. — Молитвенник народний, в полотно оправлений 20 кр. — Др. Л. Кельнер. Коротка істория педаґоґії 60 кр. — Василь В-р. Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до краю великанів 25 кр. — Остап Макарушка. Короткий огляд руско-українського письменства 15 кр. — Мальота. Без родини 40 кр. — Віра Лебедева. Прогулька 5 кр. — Др. Мандибур. Олїмпія 35 кр. — Сальо. Непос для III. кл. ґімн. 65 кр. — А. К. Робінзон неілюстрований 10 кр. — Kokurewicz Józef. Podręcznik dla kancelaryi szkolnej. 50 кр. — Тарас Шевченко. Кобзар для молодїжи. 1.20 зр. — Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 жовтня 1898, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·35	2·50	10·40	4·10	8·50	6·40	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	9·35	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	9·53	11·27	—
Іцкан	6·05	2·40	—	10·05	—	6·30	10·55
Ярослава	—	—	—	4·55	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·55	7·10	—	—
Тернополя	—	—	—	—	6·55	—	—
Сколього	—	—	—	—	9·15	—	—
Стрия, Хирова	—	—	—	—	—	—	3·00
Лавочного	—	—	—	5·20	—	—	7·00
Янова	—	—	—	8·45	—	7·44	—

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·58 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	5·10	8·45	9·05	6·10	9·10	—
Підволочиск	2·30	9·55	—	—	—	3·30	5·25
Підвол. з Підз.	2·15	9·39	—	—	—	3·04	5·—
Іцкан	9·45	1·50	—	—	6·45	5·40	10·35
Тернополя	—	—	—	7·50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7·55	5·55	—	—
Ярослава	—	—	—	10·45	—	—	—
Гребенова Сколього і Стрия	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Лавочного	—	—	—	—	8·05	—	10·30
Стрия, Калуша	—	—	—	12·15	—	—	—
Янова	—	—	—	7·40	1·01	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідае: Адам Краховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).